

[Gerda Møller]

ning ville komme tilbage med henblik på, hvilke besparelser ministeren ville foretage.

Nu får jeg altså at vide, at der i virkeligheden kun bliver optaget 253, mens der skulle optages 330. Det synes jeg er en betænkelig udvikling for Roskilde universitetscenters vedkommende. Vi har jo mange gange – jeg tænker på den udtalelse, der kom fra det eksterne rektorat i november måned 1976 – fået at vide, at hvis man ikke – det gjaldt først og fremmest det naturvidenskabelige hovedområde – fik en tilstrækkelig udbygning dér, så man kom op på ca. 800 studerende og 80 lærere, ville der ikke være mulighed for på Roskilde universitetscenter at stable et tilstrækkelig bredt fagligt miljø på benene. Det samme udtalte kort forinden 3 lektorer ved Roskilde universitetscenter, det skete i september samme år.

Derfor vil jeg spørge ministeren, hvad hun har i sinde at gøre i anledning af situationen på Roskilde universitetscenter. Jeg mener, at når vi står i den situation, at mange unge i dag på grund af adgangsbegrænsning bliver forment adgang, og i hvert tilfælde ikke kan komme til det studium, som de er kvalificeret til, før næste år, altså i 1978, er det helt urimeligt, at vi har de forhold med hensyn til kapacitet på Roskilde universitetscenter.

Jeg stillede også spørgsmålet om, hvilke minimumskrav disse dispensater skulle opfylde. Jeg har ladet mig fortælle – og jeg vil da godt have bekræftet, om det er rigtigt – at der skulle være optaget et antal chilenske studerende ved Sambas-uddannelsen på Roskilde universitetscenter. Hvis det er tilfældet, må man jo ryste på hovedet og spørge, hvorledes et sådant antal studerende, som formentlig ikke behersker det danske sprog, kan deltage i en undervisning på basisniveau ude på Roskilde universitetscenter. Også det må efter min mening være med til at sænke niveauet på centeret.

Bertel Haarder (V):

Hvis vi ikke havde haft disse tilgangsrammer, ville der ikke være kommet så mange elever på Roskilde universitetscenter i år. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, når hun nu tænker tilbage på, hvad der er gjort, og hvad der er sket, om der ikke er grund til at overveje, hvad man egentlig har opnået ved at forhindre nogle elever, som der var

god plads til ved Københavns, Århus eller Odense universitet, i at læse dér og så i stedet for læse i Roskilde, og om ministeren ikke vil overveje, når vi nu skal i gang med at se, hvad der skal ske næste år, at sikre, at de studerendes frie studievalg får lov at trænge igennem på de punkter, hvor der overhovedet ikke spares noget, og hvor der udelukkende er tale om, at man drives fra en institution, hvor der er plads, til en anden institution, hvor der også er plads. Hvad mener ministeren om den problematik? Bør den ikke give anledning til overvejelser?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er en lidt ejendommelig procedure omkring det stillede spørgsmål, og til salens orientering skal jeg læse det spørgsmål, der er stillet af fru Gerda Møller. Spørgsmålet lyder:

»Hvor mange studerende har Roskilde universitetscenter i år optaget, hvor mange heraf på dispensation, og hvilke minimumskrav har de sidstnævnte skullet opfylde for at blive optaget?«

Hele den første del af fru Gerda Møllers kommentar vedrørte overhovedet ikke det stillede spørgsmål, og jeg skal derfor ikke kommentere det.

Den anden del af spørgsmålet gik på minimumskravene for dispensaterne, og her nævnte fru Gerda Møller, at hun havde hørt, at man på Sambas, altså på basisuddannelsen på det samfundsvidenskabelige område, havde optaget chilenerne. Fru Gerda Møller, tror jeg, ved udmærket, hvis hun tænker efter, at vi netop ikke i år har optaget på det samfundsvidenskabelige område. Jeg kan derfor i virkeligheden kun mene, at det, fru Gerda Møller hentyder til, er noget, der er sket på et tidligere tidspunkt, og spørgsmålet denne gang er udtrykkelig stillet i henhold til, hvad der er foregået i år.

Desværre bliver jeg også nødt til over for hr. Bertel Haarder at henvise til, at spørgsmålet intet har at gøre med det spørgsmål, der er stillet. Jeg går ud fra, at den meget omfattende problemstilling, som hr. Bertel Haarder i øvrigt var inde på, kan vi vende tilbage til.

Gerda Møller (K.F.):